

STILLE TIJD

Thema: Bijbelse redenen om te geven

Probeer iedere dag specifiek tijd te maken voor een ontmoeting met Jezus Christus door het lezen en overdenken van zijn Woord.

Bid, praat met Jezus en maak een paar korte aantekeningen in je map over deze bijbelgedeelten. Schrijf op wat je aanspreekt, wat je opvalt, wat je mooi of moeilijk vindt of wat je duidelijk wordt.

- Dag 1 Matteüs 6:1-4,19-21.
Geef onopvallend, daar waar het telt.
- Dag 2 Matteüs 10:8; 25:35-40.
Geef aan de onaanzienlijke broeders.
- Dag 3 2 Korintiërs 8:1-9.
De nieuwtestamentische wijze van geven is niet een vast bedrag, maar naar vermogen.
- Dag 4^{BS} 2 Korintiërs 9:6-15.
De nieuwtestamentische wijze van geven is zonder dwang.
- Dag 5 Lucas 12:41-48.
Geef op tijd aan de mensen die God jou heeft toevertrouwd wat zij nodig hebben in geestelijk en materieel opzicht.
- Dag 6 Lucas 16:1-9.
Gebruik wat je hebt om vrienden voor de eeuwigheid te maken.
- Dag 7 Spreuken 19:17; 21:13; Matteüs 5:42; 7:6.
Geef aan de armen, maar niet aan de 'honden'.
- Dag 8 1 Johannes 3:16-22.
Geef, want geven is liefhebben met daden i.p.v. woorden.
- Dag 9 1 Korintiërs 16:1-3.
Geef door wekelijks iets opzij te leggen.
- Dag 10 Handelingen 20:32-35.
Geef door hard te werken.

Denk na over Spreuken 30:8-9.

“Maak me niet arm, maar ook niet rijk, voed me slechts met wat ik nodig heb.”

Bid elke dag voor iemand of iets specifiek en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).

STUDIE

Thema: Geven

Lees studie 45 goed door voor de volgende bijeenkomst. Heb je er vragen over, schrijf ze op en mail ze naar je kringleider, dan gaan wij samen op zoek naar de antwoorden.

BIJBELSTUDIE

Thema: Wie overvloedig zaait, zal ook overvloedig oogsten

Als je wilt, kun je alvast de bijbelstudie voor de komende bijeenkomst voorbereiden door het bijbelgedeelte een keer te lezen.

Gebruik hierbij de '5 stappen-methode' voor bijbelstudie. Het bijbelgedeelte is: **2 Korintiërs 9:1-15**.

MEMORISATIE

Motivatie.

Jezus kende bijbelgedeelten uit zijn hoofd (Lucas 4:4-13). Jij ook?

Leer het onderstaande vers uit je hoofd of leer dat vers uit de vertaling die jouw voorkeur heeft.

GEVEN

2 Korintiërs 9:6-7

Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten;
wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten.
Laat ieder zoveel geven als hij zelf besloten heeft,
zonder tegenzin of dwang,
want God heeft lief wie blijmoedig geeft.

2 Korintiërs 9:6-7 (NBV)

45. Geven

Moeten christenen één tiende van hun inkomen aan de Gemeente geven? Moeten zij het alleen aan hun eigen gemeente afdragen?

De Bijbel leert dat het geven van tienden een onderdeel was van de ceremoniële wet in het Oude Testament. Jezus Christus heeft met zijn eerste komst naar deze wereld de ceremoniële wet vervuld, afgeschaft en uitgewist.

GEVEN IN HET OUDE TESTAMENT

A. Geven van tienden als ceremoniële handeling

1. Het geven van tienden was een onderdeel van de ceremoniële wet van Israël

De ceremoniële wetten waren Gods vereisten hoe Gods volk (Israël) tot God hoorde te naderen en Hem hoorde te aanbidden en te dienen. De ceremoniële wetten bestonden uit wetten voor heilige mensen (priesters en Levieten), heilige plaatsen (de tabernakel, later de tempel), heilige tijden (de Sabbat, de feesten en één vastendag) en heilige handelingen (de besnijdenis, de offers, het brengen van de eerstgeborene en de eerstelingen van je oogst, het geven van tienden van bezit of inkomen, het eten van rein voedsel, de rituele wassingen, enz.). De tienden werden gebruikt voor de aanbedding van God in de tabernakel en tempel en voor het onderhoud van de Aäronitische priesterorde (Numeri 18:21,23b-24,26,28) en de armen (Deuteronomium 14:2-29).

2. De betekenis van het geven van tienden

De tienden behoorden aan God toe. De tienden waren “heilig voor de Heer”, dat wil zeggen, ze werden afgezonderd voor de dienst aan de Heer (Leviticus 27:30). Het heilige land was van de Heer. De Israëlieten waren geen eigenaars van het land, maar enkel vreemdelingen die bij God in het land te gast waren (Leviticus 25:23)! De Israëlieten mochten gebruik maken van de rijke oogsten en kuddes die God hen gaf. De tienden waren dus ‘een soort huur of belasting’ die de huurders, de Israëlieten, betaalden aan de Eigenaar, God, voor het gebruik van het land Israël! De tienden zijn een ‘heffing’ (Leviticus 18:24 NBG) en moet aan de Heer afgedragen worden als erfdeel voor de Levieten omdat zij geen grond in Israël kregen en als ‘vergoeding’ voor hun werk in de tabernakel (tempel). De tienden hebben alleen te maken met de godsdienst van het volk Israël en in de tijd van het Oude Testament. In de periode van het Nieuwe Testament bleven de tienden alleen van kracht (Matteüs 23:23-24) tot het moment dat Jezus aan het kruis een einde maakte aan de ceremoniële wet en godsdienst (Matteüs 27:51; 5:17).

3. De bestemming van de tienden

Maleachi 3:6-12 is Gods gebod voor Israël (Maleachi 1:1); de tienden zijn voor de tempel te Jeruzalem (Maleachi

3:10) en de zegen is voor het land van Israël (Maleachi 3:10-12). Van het volk Israël tijdens de periode van het Oude Testament werd vereist dat zij niet één tiende, maar minstens twee tienden (dus een vijfde) van de opbrengst van hun oogst aan de HEER en zijn eredienst in Israël moesten afzonderen!

De eerste tiende (Leviticus 27:30-32; Numeri 18:21-32) was een heilige gave (Numeri 18:32), het loon of vergoeding voor de ceremoniële werkzaamheden van de Levieten in de tabernakel of de tempel (Numeri 18:31).

De tweede tiende (Deuteronomium 12:4-7,11-12,17-19; 14:22-27) was bestemd voor het vreugdefeest bij de woonplaats van de Heer. Elke twee opeenvolgende jaren werd deze tiende elk jaar als voedsel voor een vreugdefeest in Jeruzalem meegebracht. Dit vreugdefeest vond jaar na jaar plaats, waarschijnlijk wanneer de Israëlieten naar Jeruzalem gingen om het Loofhuttenfeest te vieren (Exodus 23:17; Leviticus 23:33-43; Numeri 29:12-39; Deuteronomium 16:13-17). Deze tiende diende om de Israëlieten steeds opnieuw te leren te leven in ontzag voor de HEER. *De derde tiende* (Deuteronomium 14:28-29; 26:12-15) was bestemd voor de armen en vreemdelingen in hun eigen woonplaats. Deze ‘tiende van elk derde jaar’ is waarschijnlijk dezelfde als de tweede tiende voor het vreugdefeest (Deuteronomium 14:22-27), maar werd elk derde jaar niet aan het feest in Jeruzalem, maar aan de armen in hun eigen woonplaats besteed.

4. De inhoud van de tienden

De inhoud van de tienden varieert in het Oude Testament. Volgens sommige delen van het Oude Testament bestond de tiende uit koren, nieuwe wijn (most) en olie (Numeri 18:27-30; Nehemia 10:37; 13:12). Volgens andere delen bestond de tiende uit de opbrengst van zowel de gewassen op de akkers als de vruchten aan de bomen en runderen, geiten en schapen (Leviticus 27:30-32; Deuteronomium 14:22-23) en honing (2 Kronieken 31:5-6).

GEVEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

B. Geven van tienden is geen voorschrift meer

De ceremoniële wetten in het Oude Testament waren enkel beelden, schaduwen en illustraties van de werkelijkheden die met de eerste komst van Jezus Christus kwamen (Kolossenzen 2:16-17; Hebreeën 8:5; 9:8-10; 10:1-4). Wanneer de aard van het priesterschap verandert, verandert onherroepelijk ook de wet (Hebreeën 7:12)! Jezus heeft de ceremoniële wet vervuld en daarmee afgeschaft en buiten werking gesteld (Matteüs 5:17; Kolossenzen 2:14; Efeziërs 2:15). Daarmee werd het geven van tienden aan het oudtestamentische priesterschap, de aanbedding in Jeruzalem en de verzorging van de armen in Israël afgeschaft en vervangen door een nieuwtestamentische wijze van geven. Het oudtestamentische voorschrift voor het geven van tienden mag dus NIET opnieuw ingevoerd

worden in de nieuwtestamentische Gemeente! Het geven van tienden is geen plicht of eis voor christenen!

C. De principes die het Nieuwe Testament leert over geven

De nieuwtestamentische principes voor het 'geven' worden in Marcus 12:41-44; Lucas 6:38; 1 Korintiërs 16:2; en 2 Korintiërs 8:1 tot 9:15 geleerd. (*Lees* 2 Korintiërs 8: -9:15).

Eerste Principe: Geef, omdat je zo in Gods Koninkrijk investeert

2 Korintiërs 9:6 zegt, "Bedenk dit; wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten". Weggeven is niet hetzelfde als weggooien. Wat je als christen geeft, gaat nooit verloren, maar vermenigvuldigt zich. Het is net als het zaaien van zaad. Het zaad lijkt heel klein en waardeloos, maar binnenin elk zaadje ligt een enorm potentieel! Het zaad bevat de mogelijkheid tot leven en tot vermenigvuldiging! Om het zaadje te laten groeien en vrucht te laten dragen, moet de tuinier het eerst uitzaaïen in de aarde. Hij moet het zaad weggeven, voordat hij er iets voor terugkrijgt. Net zoals een zaadje dat opgroeit tot een boom, die vruchten met weer veel zaden voortbrengt, zo vermenigvuldigt jouw gave ook honderden malen!

Tweede Principe: Geef van wat je ontvangen hebt

2 Korintiërs 9:10 zegt, "God, die zaad geeft om te zaaien en brood om te eten, zal ook u zaad geven en het laten ontkiemen, zodat uw vrijgevigheid een rijke oogst opbrengt". Je kunt alleen geven van wat je hebt. En wat je hebt, heb je ontvangen van God. Het is God die het zaad verschaft dat je als christen zaait. Wat een christen zaait, heeft hij eerst van God ontvangen. 1 Korintiërs 4:7 zegt, "Bezit u ook maar iets dat u niet geschonken is? Alles is u geschonken." Daarom is geven niet het resultaat van de goedheid van een christen, maar is het een gevolg van Gods genade. God geeft jou het zaad om te zaaien en Hij doet het vermenigvuldigende werk!

Derde Principe: Geef naar vermogen.

1 Korintiërs 16:2 zegt, "Laat ieder van u ... naar vermogen iets opzij leggen". 2 Korintiërs 8:11-13 zegt, "Geef naar vermogen. ... wordt niet van u verwacht dat u geeft van wat u niet heeft, maar van wat u heeft. Het is niet de bedoeling dat u door anderen te helpen zelf in moeilijkheden raakt. Er moet evenwicht zijn."

Vierde Principe: Geef overvloedig, zelfs met zelfopoffering.

2 Korintiërs 8: 3 vertelt dat de gemeenten in Macedonië zelfs boven hun vermogen gaven! 2 Korintiërs 9:6 zegt wat Galaten 6:7 ook zegt, "Vergis u niet, God laat niet met Zich spotten: wat een mens zaait, zal hij ook oogsten." Je oogst in overeenstemming met wat je zaait. Deze regel geldt niet alleen voor de landbouw, maar ook in de morele en geestelijke wereld en in de financiële wereld. Wie weinig zaait, oogst weinig. En wie overvloedig zaait, oogst

in overvloed (Lucas 6:38). Dit principe was al bekend in het Oude Testament. In Spreuken 11:24-25 staat geschreven, "Wie vrijgevig is, wordt almaar rijker, wie gierig is, wordt arm. Een gulle gever zal gedijen, wie te drinken geeft, zal te drinken krijgen." Spreuken 19:17 zegt, "Wie barmhartig is voor een arme leent aan de HEER, die zal hem zijn weldaad vergoeden". Jezus leerde dat een eenvoudige daad als een glas koud water aan iemand geven ook beloond zal worden (Matteüs 10:42). Hij zei ook dat het geven van eten aan de hongerige en drinken aan het dorstige gelijk staat aan geven aan Jezus Christus! Wie een slaapplek geeft aan de vreemdeling en kleding aan iemand die gebrek lijdt, geeft het aan Jezus. En wie een zieke verzorgt of een gevangene bezoekt, doet deze dingen voor Jezus Christus (Matteüs 25:35-40). Daarom, zaai in overvloed en je zult een overvloed oogsten! "Want de maat die je voor anderen gebruikt, zal ook voor jullie worden gebruikt" (Lucas 6:38).

Vijfde Principe: Geef blijmoedig, niet met tegenzin of dwang

2 Korintiërs 9:7 zegt, "Laat ieder zoveel geven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang, want God heeft lief wie blijmoedig geeft". Geven gedurende de periode van het Oude Testament was helemaal NIET vrij, maar werd vastgelegd door de ceremoniële wet (Maleachi 3:6-12). Maar met de eerste komst van Christus werd de ceremoniële wet vervuld en vervolgens afgeschaft. Geven is een volkomen vrijwillige zaak geworden!

De leiders van een gemeente mogen de gemeenteleden niet onder dwang zetten te geven of verwachten dat zij één tiende van hun inkomen geven en dan nog wel aan de gemeente van die leider! Het Nieuwe Testament leert dat iedere christen zelf samen met God in zijn hart een besluit mag maken hoeveel hij geeft en aan wie hij geeft. De arme mag bij wijze van spreken minder dan een tiende geven en de rijke kan zelfs meer dan een tiende geven als hij wil. De houding waarmee een christen geeft is belangrijker dan de hoeveelheid die hij geeft! Het is niet de bedoeling dat christenen met tegenzin of onder dwang geven.

Zesde Principe: Geef regelmatig en systematisch.

1 Korintiërs 16:2 zegt, "Laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzij leggen". De christenen in Korinte werden aangespoord om geregeld een bepaald bedrag opzij te leggen en te sparen totdat het gecollecteerd werd. Iedere christen hoort geld te sparen en dan te geven aan doelen die God in de Bijbel leert. (zie E).

D. De zegeningen van geven

1. Je zult voldoende hebben voor je eigen noden

2 Korintiërs 9:8 zegt dat "God de macht heeft u te overstelpen met al zijn gaven, zodat u altijd en in alle opzichten voldoende voor uzelf hebt". Voor de mensen in de wereld lijkt het erg onverstandig om je geld weg te geven aan Gods werk. Voor hen is dat een slechte investering. Maar de mensen in de wereld weten niet dat God in staat

is het beetje dat je bezit te vermenigvuldigen. Gods genade leidt altijd tot vermeerdering en nooit tot vermindering, zelfs al geven christenen heel veel weg! Nadat je als christen geld (en tijd) weggegeven hebt, zul je ontdekken dat je voldoende overhoudt voor je eigen behoeften!

2. Je zult veel goede werken doen

2 Korintiërs 9:8 zegt ook dat God bij machte is al zijn gaven overvloedig aan je te schenken, "...zodat je in alle opzichten ook nog ruimschoots kunt bijdragen aan allerlei goed werk." Als je geeft, zul je ontdekken dat God je ook nog rijk maakt in goede werken. 2 Korintiërs 9:9 zegt, "Gul deelt Hij uit aan de armen, zijn rechtvaardigheid houdt stand, voor altijd." Wanneer je begint te geven, maakt God je rijk in gerechtigheid (goede werken).

3. Je zult heel vrijgevig worden

2 Korintiërs 9:11 zegt dat je in ieder opzicht rijk zult worden om in alles vrijgevig te kunnen zijn. Sommige mensen denken dat Paulus hier 'het welvaartsevangelie' verkondigt, namelijk, dat een christen die veel geld geeft nog veel meer geld van God zal ontvangen. Maar de context wijst eerder naar geestelijke en innerlijke rijkdom, dan naar materiële rijkdom. Als je geeft, word je niet per definitie rijk in materiële zin, maar heb je altijd voldoende voor je eigen materiële behoeften (vers 8). De christen, die geeft, leeft! Je leert steeds meer en meer van jezelf, je tijd, je energie, je talenten en je materiële bezittingen te geven. Je blijft geven, omdat je de overvloedige genade van God in je leven wilt blijven ervaren.

4. Anderen zullen gaan bidden

2 Korintiërs 9:11-14 zegt dat de mensen, die de giften ontvangen, God zullen danken en God zullen prijzen. Ze zullen ook bidden voor de gever. 1 Korintiërs 12:24-26 zegt dat God het Lichaam van Christus zó samengesteld heeft dat er geen verdeeldheid in het Lichaam zou zijn, maar dat alle leden op gelijke wijze voor elkaar zouden zorgen. Als één lid lijdt, dan lijden alle leden mee. Wat er gebeurt met één deel van het Lichaam van Christus ergens in de wereld beïnvloedt het hele Lichaam. Niet alleen de leden van een plaatselijke gemeente zijn het Lichaam van Christus, maar alle christenen en alle christelijke gemeenten in de wereld vormen samen het éne Lichaam van Christus (Johannes 10:16)! Daarom horen christenen overal in de wereld zich bezig te houden met wat er gebeurt met andere christenen in andere delen van de wereld.

5. Mensen zullen God gaan danken

2 Korintiërs 9:15 zegt, "Laten we God danken voor zijn onbeschrijfelijk geschenk". God heeft zijn enige Zoon als een zoenoffer voor onze zonden geschonken. Met Christus heeft God alles geschonken (Romeinen 8:32)! Gods geven overtreft ons geven in alles! God gaf niet 'iets', maar Hij gaf Zichzelf in Christus! God schonk ons niets minder dan de gerechtigheid van Jezus! God schonk ons zijn Heilige Geest! Met Jezus schenkt Hij ons alle mogelijke zegeningen in de hemel (Efeziërs 1:3). God schenkt ons eeuwig

leven, d.w.z. niet alleen een leven met Hem tot in eeuwigheid, maar een volmaakt leven vol kwaliteit! Als je dus geeft als christen, geef je uit dankbaarheid voor Gods onbeschrijfelijke geschenk in Christus.

E. Aan wie hoor je als christen te geven?

1. Geef aan mensen die je voeden

➤ 1 Korintiërs 9:14 en Galaten 6:6 leren dat christenen horen te geven aan mensen, die het evangelie aan hen hebben verkondigd en die de Bijbel aan hen onderwijzen, zelfs al horen deze mensen niet bij hun eigen gemeente.

2. Geef aan mensen die je leiden

1 Timoteüs 5:17-18 leert dat christenen de oudsten die in hun gemeente goed werk verrichten horen te ondersteunen. De oudsten (de herders of opzieners) van een gemeente mogen geen steun van de gemeente eisen. Maar de gemeenteleden mogen ook niet nalaten steun te geven aan de oudsten die het waard zijn en die het nodig hebben. Zowel de mensen die gesteund worden als de mensen die steunen moeten God vertrouwen.

3. Geef aan mensen die Gods werk op andere plaatsen verrichten

Filippenzen 4:14-18 en 3 Johannes 5-8 leren dat christenen mensen als zendelingen en reizende evangelisten horen te steunen, zelfs al horen deze mensen niet bij hun eigen gemeente.

4. Geef aan christenen die behoeftig zijn

Jakobus 2:15-17, 1 Johannes 3:17-18 en 2 Korintiërs 8:7-15 leren dat christenen steun horen te geven aan hun medechristenen die hen nodig hebben, zoals: de armen, de weduwen, de weeskinderen, de gehandicapten en degenen die het moeilijk hebben. Christenen horen ook steun te geven aan andere christelijke gemeenten in de wereld die arm zijn of vervolgd worden.

5. Geef aan de armen

Spreuken 19:17; 21:13 en Matteüs 6:1-4 leren dat christenen ook horen te geven aan niet-christenen in de wereld die noden hebben.

F. Hoeveel hoor je als christen te geven?

1. Geef in verhouding tot je inkomen

Christenen moeten 'naar vermogen' geld opzij leggen en sparen om later weg te geven (1 Korintiërs 16:2). Dus je hoort te geven naar verhouding tot wat je bezit (2 Korintiërs 8:12) of in verhouding tot wat je kunt geven. De rijken geven meer en de armen minder.

2. Geef overvloedig

In 2 Korintiërs 9:6-7 leren we dat je als christen in je hart moet besluiten wat je wilt geven. Het bedrag is een persoonlijke zaak tussen God en jou. Het mag niet opgelegd worden door de kerkelijke leiders of iemand anders. Het Nieuwe Testament spoort ons wel aan om overvloedig te geven en met zelfopoffering!